

2024. március 27., szerda

Mt 26,14-25

„Vacsora közben megszólalt: »Bizony mondom nektek, egyiketek elárul.«”

Az utolsó vacsora egyik fontos momentuma Jézus elárultatása (Márk és Lukács evangéliumában is szerepel). Jézus a vacsora elején bejelentette, hogy a jelenlévők egyike még aznap el fogja árulni őt. Így is történt, Júdás 30 ezüstpénz fejében a Mestert a zsidó főpapok kezére adta.

Ebben a Máté-féle igeszakaszban a legrészletesebb az árulás motívum. Ha közelebbről megnézzük ezt a részt, akkor több érdekességre bukkanhatunk. Egyrészt Jézus gyakorlatilag lebuktatja a vacsorán az árulóját, ezzel esélyt adva Júdásnak arra, hogy még meggondolja magát, mentse, ami menthető. Júdás – kis képzavarral élve – saját kezébe kapja sorsát. Másrészt az is izgalmas kérdés lehet, hogy Jézus miért választotta meg tanítványának Júdást? Csak azért, hogy az Írás beteljesedjen?

Az itt felvetett kérdések, következtetések számomra a jézusi út jobb megértéséhez vezetnek. Hiszen Jézus azzal, hogy menekülő utat kínált Júdásnak, a magam életére lefordítva azt jelenti, hogy mindig van esély a megbocsátásra, az újrakezdésre – mindig dönthetek mellette. Valahogy hasonlóan állhat a dolog Júdás tanítvánnyá válásával is – Jézus valójában mindenkinek felkínálja ezt a lehetőséget. A kérdés már csak az marad, hogy élek-e vele?

Zsidi Bernát, Budapest